

Digt - Jeg kender mange

af Lotte Boas

Jeg kender mange,
Der har slået nogen ihjel.
Jeg ser på deres hænder
Og tænker
Fra dig er der udgået handlinger,
Der kun fortjener fordømmelse.
Og jeg ser på deres øjne og tænker,
Tror du, du er alene med din skyld.
Din skyld er også min skyld.
Min helt egen.
For jeg var med hele vejen.
Det var ikke en sag, jeg var parat til at slå ihjel for.
Ja, det var en sag, jeg da slet ikke var part til selv at dø for.
Jeg ved med hele vejen for min egen skyld,
For venskabers skyld,
Fordi livet var i det.
Og jeg er ikke engang vendt om.
Jeg gør det hele igen.
Gud!
Jeg er et usselt menneske,
Måske burde jeg vende mig bort fra dig blik.
Men jeg kan ikke.
Jeg ligger bare her i støvet foran dig
Og ber dig:
Må jeg ikke nok alligevel få lov til at være et menneske.
Amen